

Dosarul nr. 3ra-776/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V.Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: Ș.Starciuc, L.Caraianu, A.Curdov)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ivan Buzadji,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Ivan Buzadji împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la
obligarea efectuării recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a
fost respins apelul declarat de către Ivan Buzadji și a fost menținută hotărârea din
27 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2017, Ivan Buzadji a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) cu privire la
obligarea efectuării recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 decembrie 2008, în legătură cu ieșirea
la pensie din cadrul organelor afacerilor interne, i-a fost stabilită o pensie.

La 10 februarie 2012 a fost angajat în câmpul muncii, în cadrul organelor
afacerilor interne, în bază de contract, iar la 30 decembrie 2016 a demisionat,
deoarece a obținut dreptul la pensie conform art. 47 alin. (1) al Legii cu privire la
activitatea Poliției și statutul polițistului și art. 14 al Legii asigurării cu pensii a
militarilor și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor
interne.

A menționat că prin decizia Serviciului de Finanțe, Secția de pensie al
Ministerului Afacerilor Interne, ținând cont de faptul că a activat 4 ani suplimentar,
începând cu 30 decembrie 2016 i-a fost stabilită pensie în mărime de 4 656, 93 de
lei.

Ulterior, având în vedere că funcțiile de calculare, recalculare și achitare a
pensiei colaboratorilor afacerilor interne din 1 iulie 2017 au fost transmise în
competența CNAS, decizia MAI al RM cu privire la stabilirea pensiei, precum și
dosarul personal au fost expediate în adresa ultimei, care urma să efectueze plățile
respective, însă CNAS a purces la achitarea pensiei anterioare în mărime de

4 017,45 de lei, iar la 1 ianuarie 2017 a fost indexată, urmând ai fi achitată suma de 4 290,64 de lei.

Reclamantul a considerat că pârâta neachitând pensia stabilită prin decizia Serviciului de Finanțe, Secția de pensie al Ministerului Afacerilor Interne, l-a privat de dreptul de a primi pensia calculată, ținând cont de 4 ani lucrate suplimentar în cadrul organelor afacerilor interne, începând cu 10 februarie 2012 până la 30 decembrie 2016. Astfel, CNAS urmează să-i recalculeze pensia și să-i achite diferența între pensia achitată și pensia care urma a fi achitată.

Ivan Buzadji a solicitat obligarea CNAS de a efectua recalcularea pensiei care a fost achitată la 1 ianuarie 2017, ținând cont de perioada de activitate în cadrul organelor afacerilor interne, începând cu 10 februarie 2012 și până la 30 decembrie 2016, încasarea de la CNAS a diferenței dintre pensia achitată (4 017,45 de lei) și pensia stabilită (4 656,93 de lei) pentru perioada de la 1 ianuarie 2017 până la 31 martie 2017 în sumă de 1 981,44 de lei, precum și diferența dintre pensia indexată (4 290,64 de lei) și pensia care urmează să-i achite (4 973, 60 de lei) pentru perioada de la 1 aprilie 2017 până la data stabilirii și achitării pensiei în sumă de 4 973,60 de lei.

Prin hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, acțiunea depusă de către Ivan Buzadji a fost respinsă.

La 23 august 2018, Ivan Buzadji a declarat apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către Ivan Buzadji și a fost menținută hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1 alin. (1), 2, 7, 48, 61 alin. (1) ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 (în redacția Legii nr. 282 din 16 decembrie 2016), art. 19 alin. (1) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 118 și 130 alin. (3) Cod de procedură civilă.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat că legislatorul a stipulat concret momentul apariției dreptului pentru primirea pensiei militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Astfel, instanța de apel a reținut din documentele anexate la materialele cauzei că Ivan Buzadji a obținut dreptul la pensie pentru vechime în muncă începând cu 27 decembrie 2008, fapt confirmat prin înscrierea în carnetul de muncă, însă dânsul nu este beneficiar și al pensiei pentru limita de vârstă.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că recalcularea pensiilor stabilite anterior, poate avea loc în cazul în care este prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne.

Pe cale de consecință, se atestă că prima instanță just a concluzionat respingerea acțiunii, aceasta deoarece dreptul la pensie apare unică dată după concedierea de la serviciu cu dreptul de recalculare în condițiile legii, iar legea nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după restabilirea la serviciu în organele afacerilor interne.

Or, reclamantul/apelant ar putea pretinde la recalcularea pensiei în privința lui după restabilirea la serviciu în organele afacerilor interne doar în cazul în care în privința lui a fost prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, însă la caz, astfel de circumstanțe nu au fost stabilite.

La 6 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Ivan Buzadji a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În acest sens, a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, întrucât există temei legal pentru admiterea pretențiilor.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 16 ianuarie 2019. (f.d. 111)

Astfel, recursul declarat la 6 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de către Ivan Buzadji, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Ivan Buzadji, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Ivan Buzadji.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Ivan Buzadji, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva